

Torre de l'Amo de Cal Riera

Puig-reig

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Carrer de la Fàbrica s/n, Cal Riera, 08692-Puig-reig
Emplaçament Cal Riera

Coordenades:

Latitud: 41.92987
Longitud: 1.87962
UTM Est (X): 407110
UTM Nord (Y): 4642597

Classificació

Número de fitxa 08175 - 142
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Historicista Popular Contemporani
Segle XX
Any 1904
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.:08174A004000400000HD

Fitxes associades:

[Fàbrica de Cal Riera](#)

[Resclosa i canal de Cal Riera](#)

Autoria de la fitxa Rosa Serra Rotés i Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: ds., 05/03/2011 - 01:00

Descripció

La torre de Cal Riera és una edificació de planta rectangular situada al nord-oest de la fàbrica, a un nivell superior del terreny. Disposa de planta baixa més dos pisos i sota coberta. Esta feta amb murs de pedra sense arrebossar i carreus a les cantonades. Les obertures són rectangulars disposades de manera regular a les façanes, són fetes amb llindes i brancalls de ceràmica decorades amb formes d'arcs conopials i, en alguns casos, amb baranes d'estil clàssic amb balustres. Té també balcons metàl·lics a les obertures centrals i ocults a la planta sota coberta. La coberta és a dues aigües de teula àrab.

Història

Els orígens de Cal Riera són comuns a moltes altres colònies de Catalunya situades al costat del riu Llobregat, Ter o Cardener: uns industrials emprenedors que compraren un vell molí fariner, i les terres del seu voltant, per instal·lar-hi una fàbrica tèxtil que aprofités l'aigua del riu com a font d'energia. En el cas d'aquesta colònia, l'impulsora fou la societat Manent, Massana, Vilaseca i Llibre -formada per diferents industrials tèxtils-, que adquirí la finca de la Casa Gran de Cal Riera, construï la fàbrica i sol·licità el permís d'utilització d'aigües industrials.

La fàbrica ja funcionava l'any 1895 i l'any 1905 ja trobem documentada l'existència d'habitatges per als obrers i la presència de la torre de l'amo. La colònia també disposà d'altres serveis, equipaments i edificis que caracteritzen el model de colònia industrial com la botiga, el cafè, l'església o l'escola, però Cal Riera sempre fou una colònia de tamany modest, i més encara si la comparem amb Cal Rosal o l'Ametlla de Merola.

Dels anys posteriors a la Guerra Civil de 1936-1939 és destacable que Cal Riera esdevingué, sobretot durant els anys cinquanta i seixanta, una de les colònies del Berguedà on arribaren més treballadors vinguts de diferents punts d'Espanya, especialment d'Andalusia, Extremadura, Múrcia o Castella. Cal Riera tancà portes durant la dècada dels setanta. Amb el tancament de la fàbrica, els serveis de la colònia deixaren de funcionar i la majoria dels treballadors anaren a viure a d'altres llocs, especialment a Navàs (Bages).

Bibliografia

- CLOTET, D i SERRA, R. "Els amos de les colònies", a Històries del riu. El llegat de les colònies, Regió7, 2005, p. 43-44
- CLOTET, D. I SERRA, R. "La casa de l'amo", a Histories del riu. El llegat de les colònies, Regio7, 2005, p. 67-68
- VV.AA. (1994). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya. El Berguedà, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
- CABANA, Francesc (2006): La saga dels cotoners catalans, Barna, Ed. Proa
- SERRA, R. Cal Riera, Consorci Parc Fluvial, sd
- TEIXIDOR, E. I SERRA, R. (2010). Vida de colònia. Les colònies tèxtils a Catalunya, Angle Ed.

